

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

I. De simulata indulgentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

Τὰδε ἀείχει καὶ ἡ ἐνάτη βιβλῶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἰστορίας.

- α' Περὶ τῆς ἑπτάπλασης ἀνάσεως.
- β' Περὶ τῆς μετέπειτα διαστροφῆς.
- γ' Περὶ τῆς κατ' Ἀντιόχειαν νεοπαγῆς ἑξοάνης.
- δ' Περὶ τῶν κατ' ἡμῶν ὑψηλισμάτων.
- ε' Περὶ τῶν ἐπιπλάσεων ἱερομνημάτων.
- ς' Περὶ τῶν ἐν ταύτῃ τῷ χρόνῳ μεμαρτυρηκότων.
- ζ' Περὶ τῆς κατ' ἡμῶν ἐν σήλαις ἀνατεθείσης γραφῆς.
- η' Περὶ τῶν μὲν ταῦτα συμβεβηκότων ἐν λιμῶ καὶ λοιμῶ καὶ πολέμοις.
- θ' Περὶ τῆς τῶν τυράννων κατὰστροφῆς τῆς βίης καὶ οἰίας ἐχρήσαντο πρὸς τὴν τελειότητα (Φωνά)
- ι' Περὶ τῆς τῶν θεοφιλῶν βασιλείων νίκης.
- ια' Περὶ τῆς ὑσάτης ἀπωλείας τῶν τῆς θεοσεβείας ἐχθρῶν.

HÆC CONTINET ECCLESIASTICÆ HISTORIÆ Liber nonus.

- I. De simulata indulgentia.
- II. De pravitate quæ mox subsecuta est.
- III. De novo quodam simulacro Antiochiæ fabricato.
- IV. De decretis civitatum adversus Christianos.
- V. De falsis Actis.
- VI. De iis qui tunc temporis martyrium subierunt.
- VII. De his quæ adversus nos in æreis tabulis conscripta ac publicè proposita sunt.
- VIII. De his quæ postea acciderunt tum in bello, tum famis ac pestis tempore.
- IX. De inritu tyrannorum, & quibus verbis paulò ante mortem sint uñ.
- X. De victoria piorum Deò que acceptorum Imperatorum.
- XI. De ultima internecone hostium Christianæ religionis.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΕΥΣΕΒΙΟΥ
 ΡΑΜΦΙΛΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ,
 ECCLESIASTICÆ HISTORIÆ
 LIBER NONUS.
 Ἐκκλησιαστικῆς ἰστορίας
 Λόγῳ θ'.

CAPI T I. De simulata indulgentia.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Περὶ τῆς ἑπτάπλασης ἀνάσεως.

Hic referre Niceph. 17. c. 24. Et hæc quidem palinodia Imperialis rescripti quod supra retulimus, passim & ubique in Asia & per omnes circumquasq; provincias proposita cernebatur. Quibus in hunc modum gestis, Maximinus qui Orientis provincias ty-

Α ΤΑ μὲν δὴ τῆς παλινοδίας τὴν προσηγορίαν βασιλικῆς νεύματι, ἡπλάτο τῆς Ἀσίας πάντῃ ἐπαυλάξεν, κατὰ τεταγμένον ταύτην ἐπαρχίας ὧν τῶτον ἐπιτελεῖσθαι τὸν τρόπον, Μαξιμίνος ὁ ἐπ' ἀνατολῆς τῆς

MAXIMINUS.

τα, τὸ θαῦμα ὡς πᾶσαν ἐρωῖτας ἐλπίδα, A nobis atque excidium minabantur, tam insperata rei miraculo attoniti, nobis συχαίρειν τοῖς γενημένοις.

A nobis atque excidium minabantur, tam insperata rei miraculo attoniti, nobis gratularentur.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

Περί τῆς μετέπειτα διαστροφῆς.

Ταῦτα δ' ἐκέποιός τε ἀν' φέρειν ὁ τύραννος, μισόκαλος ἐς ἀμάλινα καὶ πάντων ἀγαθῶν ἐπιβλάτης ὑπάρχων, ὃν ἐφαμύρτων ἐπ' ἀναβολῆς ἀέχων μερῶν. ἔδ' ὅλως ἐπὶ μῆνας ἐξέτατον ἐπιλείψας τὸν τρίτον ἡνέχετο ὅσα δ' ὦν ὡς ἀνατροπὴν τῆς εἰρήνης μηχανώμενος, πρῶτον μὲν εἴργειν ἡμᾶς τῆς ἐν τοῖς κοιμητηρίοις σωθῆς διὰ τῆς φάσεως παρθενίας εἴτα διὰ πινῶν ποτηρῶν ἀνδρῶν αὐτὸς ἐαυτῷ καθ' ἡμῶν πρὸς βούλειαν, τὰς Ἀντιοχείων πολίτας παρορμήσας, ἐπὶ τὸ μηδαμῶς ἰνα χριστιανῶν τὴν αὐτῶν οἰκίαν ἐπιτρέψας πατεῖν, ὡς ἐν μεγίστῃ δωρεᾷ παρ' αὐτῶν τυχεῖν ἀξιώσασθαι, καὶ ἕτερος ἢ ταυτὸ ὑποβαλεῖν διαπράξας ὡν πάντων δεχηγὸς ἐπ' αὐτῆς Ἀντιοχείας ἐπιφύσειαι Θεοτεκνῶν. δεινὸς καὶ γόνος καὶ πονηρὸς ἀνὴρ, καὶ τῆς φροσύνης ἀλλότριος, ἐδόκει ἢ λογιεῖσθαι τὰ κατὰ τὴν πόλιν.

С А Р У Т II.

De pravitate qua mox subsecuta est.

Verum ille honestatis & bonorum omnium inimicus tyrannus, qui ut ^{Huc refertur} supra diximus, in Orientis partibus Imperium gerebat; cum hunc rerum statum diutius ferre non posset, ne sex quidem integris mensibus passus est eum permanere. Dumque ad subruendam pacem nihil non molitur, primum quidem nostros à conventibus qui in cæmeteriis fieri solebant, nescio quo prætatu arcere aggressus est. Deinde ipse ad se legationem mittit adversus nostros; sollicitatis per quosdam nefarios homines Antiochensibus, ut abs se instar maximi cuiusdam beneficii peterent, ne cui Christianorum Antiochiam incolere liceret. Aliis quoque ut idem facerent suggestit. Quorum omnium auctor in ipsa urbe Antiochia existit Theotecnus; vir violentus, versutus atque improbus, qui tunc in illa civitate Curatoris officium gerebat.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Περί τῆς κατ' Ἀντιόχειαν νεοπαθοῦς ἑορᾶς.

Πλεῖστα δ' ὦν ὄντι κατὰ ἡμῶν στρατοσάμνῳ, καὶ πάντα τρέπον τὰς ἡμετέρας ὡς πρὸς τῆς φῶρας ἀνοσίγαστος, ἐκ μυχῶν θηροῦσαι διὰ σαρδῆς πεποικμένῳ. πάντα τε ἐπὶ διαβολῇ καὶ κληροδοσίᾳ τῇ καθ' ἡμῶν μηχανημένῳ, καὶ θανάτῳ αἰτίῳ μυρίοις ὄντις γενοῦσι. τελευτῶν εἰδωλόν τι διὸς Φιλίμαγανταίας τισι καὶ γοηταίαις ἰδρύει, τελετὰς τε ἀνάγνης ἀποτῶν καὶ μύθους ἀκαλλυετήτας, ὡς ἄγαστος τε καθαρμὸς ἐπινοήσας, μέχει καὶ βασιλέως τῶν τερατείων δι' ὧν ἐδόκει χρῆσθαι, ὡς ἐκτελεῖν, ἐπεδείκνυτο καὶ δὴ ὄντι κολακεία τῇ καθ' ἡδονῶν ἔκρατῆν, ἐπεγείρει καὶ χριστιανῶν τὸν δαίμονα καὶ τὸν Θεὸν δὴ κελούσας φησὶν, ὡς ἐροείας τὴν πόλιν καὶ τῶν ἀμφὶ τὴν πόλιν ἀγρῶν, ὡς ἀν' ἐχθρὸς ἀποτῶν χριστιανῶν ἀπελάσσει.

С А Р У Т III.

De novo quodam apud Antiochiam fabricato simulacro.

Hic igitur cum nos antea omnibus modis impugnavisset, & nostros tamquam fures quosdam ac maleficos investigari, & ex latibulis suis erui curasset: cumque nihil eorum quæ ad nos infamandos & calumniandos facere poterant omisisset; innumeris denique mortis causa exstisset: tandem simulacrum Jovis Philii magi cis artibus consecratum erexit. Cumque ad ejus cultum impuras initiationes & inania mysteria ac detestandas expiationes instituisset: compositis quibusdam oraculis ad ipsum usque Imperatorem præstigiæ suarum specimen detulit. Fædæque adulatione Principis gratiam captans, dæmonem adversus Christianos stimulat; fingens Deum jubere ut Christiani quippe qui hostes sui essent, urbe omnique territorio pellerentur.

